

[Niels Helvog Petersen.]

degørelsens forudsigelser på dette punkt, således at vi på dette tidspunkt er forud og altså efter Industrirådets beregninger snarere må regne med mere end 48 pct. af de samlede bidrag fra de offentlige kasser.

Nu kunne man så sige: ja men vi ser bort fra, at lønmodtagerne selv skal betale for en tvangsoopsparing, som de måske til syvende og sidst ikke har så forfærdelig meget ud af på grund af den finanspolitiske stramning, og hvad ved jeg, hvis der er noget socialt retfærdigt i dette, hvis det er sådan, at dette fører til en ønskelig omfordeling i samfundet til fordel for de dårligst stillede. Men får de dårligst stillede så mere ud af dette her end af andre tiltag, man kunne forestille sig? Får vi en omfordeling af alle disse milliarder til gavn for de dårligst stillede? Nej, det gør vi ikke. Alle får lige meget ud af det. Undtagen selvfølgelig én gruppe, nemlig de selvstændige, som kun får én ting ud af det, nemlig at de får lov til at betale.

Jeg er enig med professor Winding Pedersen i hans artikel i Berlingske Tidende, hvor der står, at hvis det er en omfordeling og udligning, der er sigtet, kan man dårligt konstruere en ordning, som er mindre til fordel for de dårligst stillede end den skitse-rede.

Jeg skal som sagt ikke her fordybe mig i enkelthederne. De administrative problemer hører ikke til enkelthederne, men jeg skal stort set forbispringe dem og kun gøre den ene bemærkning, at med de skæver, som folketingets flertal har begået i de senere år med hensyn til den administrative tilrettelæggelse af forskellige ordninger, tror jeg, vi burde være enige om, at ganske uanset hvad vi ellers mener om dette forslag eller om andre forslag, bør de administrativt være grundigt forberedt, således at de volder mindst muligt besvær for dem, der skal leve med dem i det daglige, og det vil også for dette lovforslags vedkommende kræve omfattende forberedelser.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til regeringen, som falder noget uden for, hvad der hidtil har været diskuteret. Som bekendt arbejdes der i socialministeriet med en reform af tillægspensioneringen. Det er vel en af de sidste ting, der mangler i hele socialreformarbejdet, en eller anden form for tillægspensionering. Det er tænkeligt, ja, det

er vel endda sandsynligt, at der i 1974-75, når folketinget skal behandle dette, fremkommer forslag fra et underudvalg under socialreformkommissionen om en arbejdsgiverfinansieret tillægspension, ikke nødvendigvis af den art, som regeringen foreslog i 1967, men så af en anden. Vil det sige, at vi nu skal regne med at skulle indføre to nye former for lønmodtagerbidrag? Skal vi regne med, at der nu skal gennemføres et bidrag til økonomisk demokrati og så i 1974-75 vedtages en lovgivning om en anden form for bidrag, nemlig en form for arbejdsgiverbidrag til en tillægspensionering? Jeg synes, det er nødvendigt, at vi får at vide, hvad der skal ske på dette område. Det ligger ikke mange år frem i tiden, så det er ikke urimeligt at bede om at få at vide, hvad der skal ske til den tid. Den ene hånd må jo vide, hvad den anden gør, og det er temmelig uacceptabelt, hvis vi til den tid vågner op og ser, at ikke alene er der indført et bidrag til økonomisk demokrati, men oven i dette kommer et arbejdsgiverbidrag til finansiering af en tillægspensionering.

Jeg kunne have lyst til at gøre mange bemærkninger om fremsættelsestalens ord om omgæelser og de underligt truende udtryk, der bruges i den forbindelse. Der findes jo i den nuværende aktieselskabslov og også i det lovforslag, som handelsministeren har fremsat, bestemmelser om, at virksomheder fuldt legalt kan indføre f. eks. stemmeretsbegrænsninger, således at ingen enkelt aktionær kan stemme for mere end 5 pct. Man siger, at hvis virksomhederne bruger dem, betragter man det som en omgæelse, og det straffes hårdt. Skal vi ikke omgås de juridiske begreber en smule med varsomhed? Denne mulighed eksisterer, den er opretholdt i det lovforslag, som er fremsat. Vil det være omgæelse at udnytte sådanne regler om stemmeretsbegrænsninger, som man erkender, det er nødvendigt at have i aktieselskabsloven? Man siger her, at det er skam en omgæelse, hvis man giver sig til at anvende disse regler.

Vi erkender i det radikale venstre, at det ikke er nok at afvise regeringsforslaget. Vi har selv fremlagt et debatoplæg, ikke til gennemførelse i denne samling, men som led i diskussionen om problemerne, som er meget reelle. Der er store problemer med at skabe en forøget opsparing i det danske